

ZÁKLADY METOD ETICKÉHO VÝCVIKU

PÁR RAD PŘEDTÍM, NEŽ ZAČNEME CVIČIT:

Pozornost

Chceme, aby pes sám držel pozornost s námi dobrovolně ("z jeho rozhodnutí"). U nás je nejvyšší šance na úspěch (odměnu) a s námi je největší zábava.

Signál START

Každý trénink začínáme tzv. signálem start. Většinou chceme předsednutí psa a oční kontakt s námi. Pokud je pejsek vzdálen, můžeme jej poprvé oslovit jménem. Během výcviku pak po odhození pamlsku chceme samostatný návrat = "pes sám chce cvičit".

Marker neboli označovač

Můžeme použít libovolné slovo, které je krátké a dobře se nám vyslovuje. Nepoužíváme slova, která vyslovujeme v běžné konverzaci. Nejčastěji používáme ŠIK, OK, JO. Samozřejmě můžeme využívat i kliker, můžeme také psa naučit na několik markerů.

Odměna

Odměna následuje po vyslovení markeru. I když použijeme marker chybně, pak následuje odměna. Odměna přijde vždy po prvním signálu start, pak za dané chování (případně naučený cvik). Pokud chceme cvičit výdrž, pak odměňujeme postupně i během toho, co pes dané chování vykonává (např. leží).

Promyšlení tréninku a samotného cviku

Než začnu, musím mít rozmyšlené co a jak budu cvičit. Během samotného cvičení musím veškerou pozornost držet na psovi a ne přemýšlet, "jak to vlastně bylo".

Soustředění na psa

Pokud se potřebuji rozmyslet, nebo se psovi nemohu plně věnovat (např. vedu s někým rozhovor či telefonuji), tak vždy psa uvolním = odhodím pamlsky spolu s uvolňovacím povellem (volno, můžeš, apod.).

Délka a počet opakování

U štěňátek nebo psů, kteří s tréninkem začínají je důležité je nepřetěžovat. Tím, že nutíme psa přemýšlet je to pro něho 10 minut náročnější než hodinová procházka bez tréninku. Cvičíme 3 - 5x denně po 10 minutách.

Kritéria

Kritéria prostředí (rušnost, množství rozptýlení), doba, vzdálenost nás od psa, apod. musíme nastavovat tak, aby pes zažíval co nejčastější úspěchy. Pouze cestou malých a častých úspěchů se dostaneme k vytouženému cíli. Trpělivost.

Co dělat, když se nedaří

Pokud se nám cvik nedaří, pejsek pomalu ztrácí motivaci a přestává si věřit. Pravděpodobně je to pro něj těžké, zvýšili jsme nějaké kritérium (délka, vzdálenost, rušné prostředí). Vrátime se o krok zpět nebo cvik zjednodušíme. Pro získání jistoty zařadíme několik cviků, které pes dobře ovládá.

Navádění vs zachycování

Navádění provádíme nejčastěji za pamlskem. Můžeme ale využít hračku či nosetouch (dotek čumáku naší ruky). Pes se snaží dosáhnout pamlsek či hračku a pohybuje se tedy směrem, kterým ruku s pamlskem vedeme. Důležité je vyslovit marker a pamlsek psovi dát. Jinak by se mohl dostat do frustrace a přestalo by jej cvičení bavit. Zachycování je označení momentu chování, které se nám líbí a chceme, aby jej pes začal opakovat (např. oklepání). Abychom mohli psovi označit chování musí perfektně rozumět markeru. Výhodou je, že můžeme zachytit chování, i když je pes od nás vzdálený. Vyslovíme marker při chování a pes si sám doběhne k nám pro odměnu nebo mu ji hodíme.

Přiřazení povelu k chování

Pokud máme nacvičené nějaké chování potřebujeme k němu přiřadit povel. Povel přiřazujeme tak, že jej vyslovíme vždy před chováním, následuje chování (např. navedení do lehu pomocí pamlsku). Pes provede chování (lehne si), vyslovíme marker a odměníme.

Povely

Povely šetříme - nedáváme povel, pokud víme, že pes jej nemůže splnit (např. si hraje s jiným psem). Povel vyslovíme v momentu, kdy pes "vnímá". Neopakujeme povel hned, pokud pes nedělá správné chování - dáme mu šanci a čas "to vymyslet". Pokud již povel vyslovíme, dbáme na jeho splnění (pomohu navedením, ukázáním hračky, rozběhem, apod.)

Jednotnost

S pejskem může trénovat či chodit na procházky i někdo jiný než jen my. Musíme ale všechny poučit a postupovat v tréninku či povelích stejně.

Výcvikové canisterapeutické sdružení Hafík, z.s.
Domanín 150, 379 01 Třeboň

www.canisterapie.org